

Tyskfagets metoder

Tysk er et humanistisk fag og det har som sprogfag 3 søjler: Det er et videns- og kundskabsfag, et færdighedsfag og et kulturfag.

Hovedfokus er mennesket som kulturskabende & kultur-skabt væsen, og mennesket som subjekt, der mener, vil og føler noget, som udtrykkes i diverse menneskeskabte produkter.

Når man arbejder med metodebevidsthed, har man en forståelse for:

→ **HVAD** der arbejdes med i faget → **HVORDAN** der arbejdes i faget → **MED HVILKET FORMÅL**.

I den daglige undervisning i tyskfaget bruges

- 1) Metoder til sproganalyse: stilistik og grammatik, fx arbejde med ordklasser og sætningsanalyse.
- 2) Metoder til analyse af forskellige tekster. (= et udvidet tekstbegreb: både fiktive og ikke-fiktive multimodale teksttyper, altså fx også artikler, film og musikvideoer.)

Forskellige teksttyper forstås tit bedst gennem forskellige metodiske tilgange.

TYSK OG DE TAKSONOMISKE NIVEAUER:

Også i tysk foregår arbejdet med diverse tekstmaterialer på forskellige taksonomiske niveauer.

Det redegørende niveau:

Præsentation af tekst (titel, forfatter, udgivelsesår, genre og emne) og sammenfatning af indhold.

Det analyserende niveau:

En indgående analyse, fx personkarakteristik, hvor iagttagelser støttes af eksempler og citater fra centrale steder i teksten.

Det perspektiverende niveau:

Sammenligning med andre tekster og emner, eventuelle forskelle og ligheder. Evt. inddragelse af viden om tiden, forfatter m.m.

TYSK I SAMSPIL MED ANDRE FAG:

I samspil med andre fag skal tysk behandle problemstillinger i samarbejde med andre fag.

Tysk i en studieretning indgår i samspil med fx samfundsvidenskabelige og naturvidenskabelige hovedområder og med de øvrige sproglig-humanistiske fag.

Tysk skal bidrage med de vinkler og metoder, der kendetegner tysk, og i samspillet skal man kunne vurdere tyskfagets muligheder og begrænsninger.

(For mere info: Se undervisningsministeriets vejledninger til tysk fortsætter A og B)